

Делта Те

Коледа по
света

2

Спортни
триумфи

4

10 години
"Делта Те"

6

Интервю с
директорката

7

Рафаела от
"Гласът на
България"

13

На лавката без дим!

Делта Те

Несъмнено една от най-наболените теми в гимназията са предприетите мерки срещу пушенето в училище. Противоречиви са и реакциите - много не разбират мотива за конкретните действия и наказания, други пък твърдо се застъпват за методиката на новата администрация. Един факт е неоспорим - разликата е драстична и осезаема. Няма го дима и тълпите на лавката, които така или иначе не бяха там заради храната.

Предвид факта, че ученическият вестник е подходящо публично поле за изява на администрацията, решихме да отговорим на всички въпроси и неясноти, с които се сблъскваме

ежедневно. Като резултат получихме обстойна и конкретна информация от първа ръка - г-жа Пенка Стайкова, изп. дл. директор на ЕГ "Пловдив". В интервюто с нея, тя ни разкри факти, свързани с минали събития, така както ни разясни и проектите, по които се работи в момента. Нейните лични очаквания, стремежи и гледна точка може да проследите в това интервю, което от своя страна беше доста предизвикателна задача, тъй като тя трудно намери необходимото време, за да отговори на всичките ни въпроси. Прочетете неините отговори на стр. 6

Коледа по света

Какво е общото между Гваделупа, Индия, Канада, Мексико, Дания, Холандия и Кения? Ако се замисли човек, почти нищо не обединява тези толкова различни по географско положение, управление, религия и обичаи държави, но тогава се появява един празник, любим на млади и стари, българи и чужденци – Коледа. Поради тези различия на държавите и самата Коледа може да се счита за доста необичайна спрямо нашите разбирания.

Гваделупа

В Гваделупа Коледа се празнува при 28 градуса на сянка! Един чудесен празник, но различен от другите. Антилите не познават снежната Коледа! Разбира се, никой не тръгва да търси елха в тропическите гори. Подготовката за празника започва една седмица предварително. Всяко семейство си има собствено коледно дърво, изкуствено, за жалост, но отрупано с топки и гирлянди. Това е един празник на човешката топлина и гостоприемство. В навечерието на Кoledната нощ антилите ядат свинско месо, а в празничната вечер се яде ориз и така наречените „дървени грахчета“ - това изисква традицията. Всички пеят и заедно отиват в полунощ в църквата. А през това време „татко Коледа“ минава и оставя подаръците!

Така се посреща Коледа в Гваделупа

Канада

Канада е една от малкото страни, където задължително ще отпразнуват Коледа в бяло, с много сняг и елени. Навсякъде по улиците и магазините ще видите елхи, украсени с топки и гирлянди, както и „кончето на Дядо Коледа“. Църквите също са огрени от стотици светлинки, като всяка седмица преди Коледа се запалва по една свещ на входа им. Подаръците се раздават по време на тържествената вечеря. Канадците имат също традиция да излизат групом през нощта, за да съберат пари и лакомства, които после ще раздадат на бедните.

Холандия

Именно от Холандия идва легендата за Дядо Коледа, оставянето на подаръци и красивите червени чорапчета над камината. Sinter Klaas (Дядо Коледа) пристига от Испания в Холандия в средата на ноември. Всички, дори и кралицата, го посрещат на пристанището. Едва дошъл, Дядо Коледа тръгва да види дали децата са послушни. Той разполага с три седмици до 6 декември, за да прецени кой заслужава подарък и кой - не. В деня на отпътуването му всички дечица излизат на улицата, размахват знаменца, пишат му писма и всичко това при звъна на черковни камбани и оръдейни залпове. Приготвят се чифт обувки, пълни със сено и моркови за кончето на Дядо Коледа. Бисквити и бонбони, хвърлени в дворовете, предвещават минаването му през квартала. А постоянният му спътник е Черният Пиет - той носи подаръци за лошите деца.

Индия

В Индия хората отделят голямо внимание на коледната меса (литургия). Християните присъстват масово на службата, която трае два-три часа. Коледа в Индия е символ на братството. Семействата взаимно си ходят на гости и пеят песни, свирят на барабан и чинели, а през това време домакините ги черпят със сладки, плодове и им подаряват цветя. Дори и нехристияните се присъединяват към общия празник!

Дания

Четири седмици преди Коледа датчаните украсяват венец от борови клонки, в който слагат четири свещи, запалват първата и така всяка неделя до Коледа палат по една. Първата неделя се запалва свещта, а втората непременно е посветена на приготвянето на сладкишите (задължително с канела). След това трябва да се украси елхата с червени панделки, датски знаменца и сърца от слама. Четвъртата неделя е денят на приятелството и обичта. Тогава се пият топло вино и ракия. В Дания няма Дядо Коледа, а червен дух на име Жул, който много прилича на снежен човек. Вечерята на 24 декември е малко нетрадиционна за нас - херинги, патица или печено прасе с цветно зеле, карамелизирани картофи и компот. За десерт - ориз с бадеми и канела. След това всички пеят и танцуват в очакване на червения дух.

Мексико

В Мексико подготовката за Коледа започва още от 16 декември. Къщите се обкичват със зелени растения, мърх, разноцветни фенери и в средата на хола се поставя една ясла. Децата носят малки статуи на Йосиф и Мария и ходят от къща на къща, което символизира търсенето на подслон от двамата в Кoledната нощ. По това време по улиците има парад, на който хората пеят коледни песни и носят свещи и камбани, закачени на дълги пръти. След парада всички се събират в местната църква. В самата нощ децата и младежите играят „Пината“ – играе се посредством малки глинени гърнета, пълни с бонбони и подаръчета, окачени за тавана. Всяко дете със завързани очи трябва да счупи едно гърне, за да вземе бонбоните и подаръчка.

Най-голямата плаваща елха в света - 85м в Рио Де Жанейро.

След като разгледахме някои от свързаните с Коледа обичаи по света, можем спокойно да кажем, че във всеки един от тях има по нещо красиво, интересно и необичайно. Но не е толкова важно как ще отпразнуват Коледа, а по-скоро дали ще си заобиколен от хората, които обичаш и те обичат, защото идеята на този свят празник е именно да се запази цялостта на семейството и силата на приятелството.

The Top 10 Christmas Songs :

1. All I Want For Christmas Is You – Mariah Carey
2. Rockin' Around The Christmas Tree – Brenda Lee
3. Jingle Bell Rock – Bobby Helms
4. Holly Jolly Christmas – Burl Ives
5. The Christmas Song – Nat King Cole
6. White Christmas – Bing Crosby
7. Last Christmas – Wham!
8. The Most Wonderful Time of The Year – Andy Williams
9. Santa Claus Is Comin' To Town – Bruce Springsteen
10. Please Come Home For Christmas – Eagles

Иоана ИВАНОВА, 12-в

Легенда за Коледния чорап

От тази легенда тръгва традицията, която впечатлява всяко едно дете със своята необикновеност.

Имало едно време един благороден мъж. Той живял щастливо и честито до неочакваната смърт на съпругата си. Овдовял и изпълнен с мъка, мъжът поел теглото да ръководи сам семейството и най-вече да се грижи за трите си малки дъщери.

Не минало много време обаче и семейството било принудено да се премести далеч от града, защото парите не им достигали. Така дъщерите били принудени да готвят, чистят и перат съвсем сами.

Когато дошло време момичетата да се омъжат, благородникът изпаднал в още по-голяма безпомощност. Нито една от дъщерите му нямала зестра!

Една вечер, след като девойките изпрали дрехите си, те

простнали чорапите си над камината, за да се изсушат по-бързо. Същата нощ

един благородник, известен на повечето от нас като Св. Николай, знаейки за изключително трудното положение на семейството, спрял пред къщата на благородника. Погледнал през прозореца, за да се увери, че всички спят, и забелязал оставените над камината чорапи.

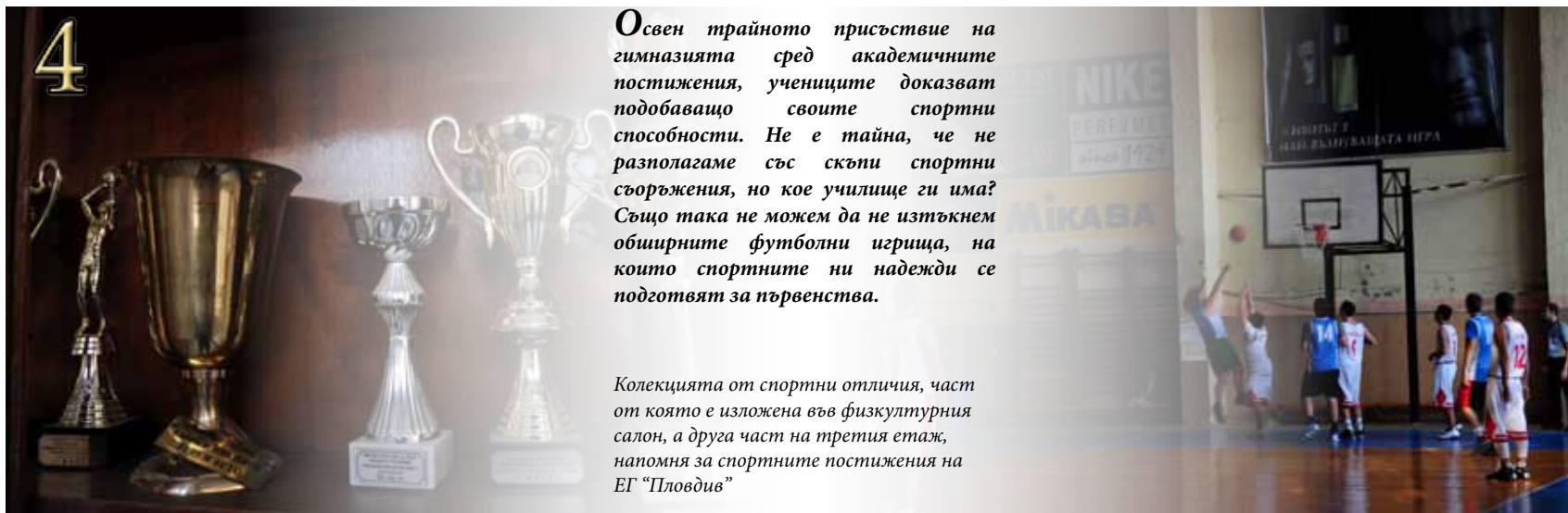
В този миг на Св. Николай му хрумнала идея. Той взел от собствените си пари три торби със злато, влязъл през комина на къщата и ги сложил в чорапите на младите момичета.

На сутринта, когато дъщерите се разсънили, те намерили чорапите си пълни със злато. Така благородният мъж успял да ги види омъжени и дочакал спокойно края на дните си.

Ивелина ВАСИЛЕВА, 11-к

Несъмнено тази година коледната украса в гимназията е впечатляваща. Благодарности на Ученическия парламент.

Освен трайното присъствие на гимназията сред академичните постижения, учениците доказват подobaващо своите спортни способности. Не е тайна, че не разполагаме със скъпи спортни съоръжения, но кое училище ги има? Също така не можем да не изтъкнем обширните футболни игрища, на които спортните постижения на ЕГ "Пловдив" се подготвят за първенства.

Колекцията от спортни отличия, част от която е изложена във физкултурния салон, а друга част на третия етаж, напомня за спортните постижения на ЕГ "Пловдив"

Отборът ни по баскетбол показва отлична игра срещу Френската гимназия.

Волейболният отбор на гимназията се доказва на състезанието, организирано в памет на Тома Пенчев, което се проведе на 26.11 в салона на ОМГ. Нашите се изправиха срещу изключително силни отбори като ветераните на Математическата гимназия и въпреки голямата конкуренция се класираха на трето място в турнира.

Репортер: Александър АРШИНКОВ, 10-в
Фотораф: Елена САРИВА, 12-в

От кога се занимаваш с тенис и какво те накара да избереш точно този спорт?

От 11 или 12 години, бях в първи клас. Отидох да гледам една приятелка и се запалих, всичко започна като на шега. Не беше по принуда на нашите, те не са от родителите с болни амбиции, които насилват децата си. Даже не ме придружават по състезанията, от малка свикнах на самостоятелност. И така, постепенно тенисът се превърна в голяма част от ежедневието ми, всъщност половината ми живот.

Какво ти дава тенисът, на какво те е научил?

Научил ме е на много неща, най-вече организираност, дисциплина, отговорност, самостоятелност, възпитание. Приемам трениорката си като родител, тя ми е дала много. Много я слушам, защото за мен е важно мнението на страничен наблюдател. Всеки един спорт като цяло означава здраве. Спортистите имат различна гледна точка, може би са малко наивни, но определено изграждат борбен характер и са научени никога да не се отказват.

Помниш ли първото си състезание?

Беше тук, в клуба. Бях на 8 години, бях малка и много притеснена, защото за първи път имах възможност да видя дали реалните ми способности отговарят на представите ми. Загубих, естествено, но това е нормално. Мисля, че трябва да си взимаме поука от всяка загуба. Смятам, че за да се научиш да печелиш, първо трябва да се научиш да губиш и да приемаш загубите градивно. Винаги имах какво да научиш от всяко състезание, независимо дали си го спечелил. Според мен има два типа спортисти – много талантиливи, но мързеливи и такива без талант, но много мотивирани. Но и двете си имат предимства.

А ти от кои се определяш?

Ами не бих казала, че съм роден талант, по-скоро от втория.

Коя е най-сладката ти победа?

Билиана и тенисът

Срещу едно момиче, от което бях падала много пъти преди това. Едно лято много напреднах, няхах никаква почивка, имах много турнири. Не го препоръчвам на никого, не е хубаво да се преуморяваш, винаги трябва да има почивка. Всичко прекалено е лошо. Спомням си, че тогава дойде едно малко момиченце при мен и ми поиска автограф. Не можех да повярвам. Иначе състезанията не трябва да се делат по отношение на подготовката. Винаги трябва да се раздаваш на макс на тренировки. Аз давам всичко от себе си всеки път. Смяташ ли да продължаваш да се занимаваш професионално с тенис?

Не, не смятам. Но мога да го използвам при кандидатстването, ще се опитам да спечеля спортна стипендия.

А как успяваш да съчетаваш училището с

тренировките?

Ами, аз съм такъв човек, който винаги дава всичко от себе си, за всичко. Но, естествено, когато се опитваш да вършиш много неща, е трудно да си пълноценен навсякъде. Въпреки това, все още ходя на тренировка всеки ден. От малка съм свикнала да разпределям времето си по график до секундата, целият ми ден е разграфен по схема и това ме е научило да ценя всяка минута. Но пък така никога не ми е скучно. Намирам време и за приятелите си. Държа много на тях, защото те разбират, че имам ограничено време и не ми правят проблеми.

Според теб тенисът популярен ли е у нас?

Напоследък виждам все повече деца, които искат да тренират, все повече детски турнири се организират и това много ме радва. Недостатъкът е, че липсват спонсори, които да дават възможност на тенисистите да участват в турнири в чужбина, а това е много важно за развитието им.

Имаш ли някакви други хобита?

Много обичам да танцувам, независимо къде. Това е моят начин да релаксирам. Като по-малка рисувах, но сега нямам толкова време. Обичам и да пиша стихотворения, така изразявам емоционалното си състояние, когато нещо ми е повлияло.

Кой е любимият ти тенисист?

Джокевич – той е много самоуверен и адски решителен в трудни ситуации. Всеки път, когато го гледам, ме надъхва много. Най-хубавото е, че е много талантлив и в същото време трудолюбив – може би това е най-добрата комбинация. Също и Федерер – когато го гледаш как играе, сякаш всичко става много лесно. За мен е важно, за да имам идол, той да не е просто добър спортист, но и да ми харесва като личност. Гледала съм интервюта с Федерер и определено е много интелигентен. Оказва ми огромен ефект.

Албена АРАБАДЖИЕВА, 11-в

Против “Модерният футбол”

На трибуните на все повече стадиони виждаме транспаранта с думите: Against modern football. Изписаха го и агитките на някои футболни отбори в България. И ако някой си е мислел, че е поредното увлечение на ултраси и опит за изпъкване с политическа позиция, греша. Какъв е смисълът обаче? В последните години се отбелязва най-големия отлив на публика от трибуните в Европа.

Единствената държава, която се радва на пълни трибуни е Германия. Причината обаче се дължи на ниските цени на билетите в сравнение с другите западни държави.

Какво доведе до тази кампания и срещу какво се бори тя:

Против превръщането на футбола в зрелище за заможните. Цените на билетите са се увеличили многократно през последните години. Един билет за мача Челси - Манчестър Юнайтед струва 236 паунда. Това не дава шанс на обикновените и по-страстни фенове да гледат своя любим отбор на стадиона, където е тяхното място.

Против ужасяващите телевизионни договори, превръщащи богатите клубове в султани на футбола (Статистиките показват, че двата най-богати отбора в света - Реал Мадрид и Барселона, имат общи приходи от над 500 млн. евро годишно). Против пресищането с футбол. Играе се всеки ден. Мачовете вече се сливат и няма истинско удоволствие от играта. Отборите гледат да избутат мача, за да се подготвят за следващия.

Против безумните правила за лицензиране, според които “Васил Левски” скоро няма да има патент, но стадионът на Фулъм без проблем взима... На нашия национален стадион има стотици паркоместа и широки входове, нормални седалки. На “Крейвън Котидж” няма нито едно

паркомясто.

Против превръщането на футболната професия в една от най-високоплатените. През последните години средната заплата в Англия се е увеличила 30 пъти. Световно топ 10 заплатите варират от 9 до 21 млн. паунда. Именно тези космически пари, превръщат футболистите в алчни наемници. Тяхната сърцатост изчезва. Те не играят за отбора, нито за феновете, а единствено за дебелите чекове, които ще получат в края на месеца. Единични са тези футболисти, които играят със сърце и душа и изпитват все още удоволствие от тази игра. Против турнетата из Азия с маркетингова цел, в които грандовете и техните звезди изглеждат като клоуни.

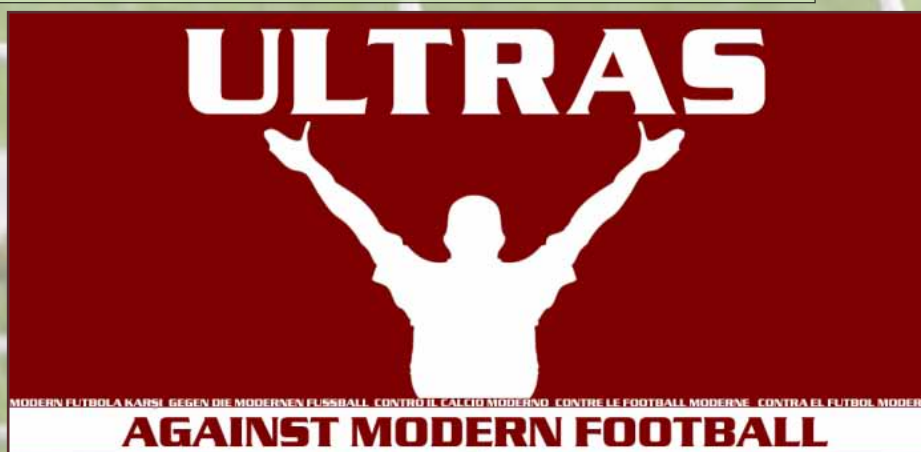
И накрая - за какво се бори тази кампания:

За по-ниски цени на билетите, за мачове в удобни за феновете часове, за еднакви критерии за влизане в Шампионска лига. За таван на заплатите на футболистите. За по-малко мачове, предавани по телевизията, за да се увеличи интересът към гледането на живо.

За да се върне любовта към тази толкова велика игра.

Най-интересните футболни срещи през месец ноември:

05.11.2011	Вердер (Бремен) - Кьолн	3 : 2
06.11.2011	Левски - Локомотив (Пловдив)	3 : 2
06.11.2011	Атлетик Билбао - Барселона	2 : 2
07.11.2011	Милан - Киево	4 : 0
19.11.2011	Байерн (Мюнхен) - Борусия (Дортмунд)	0 : 1
20.11.2011	Челси - Ливърпул	1 : 2
26.11.2011	Лацио - Ювентус	0 : 1
26.11.2011	Реал Мадрид - Атлетико Мадрид	4 : 1
27.11.2011	Ливърпул - Манчестър Сити	1 : 1
27.11.2011	Олимпик Марсилия - Пари Сент Жермен	3 : 0
28.11.2011	ЦСКА - Лудогорец	2 : 2

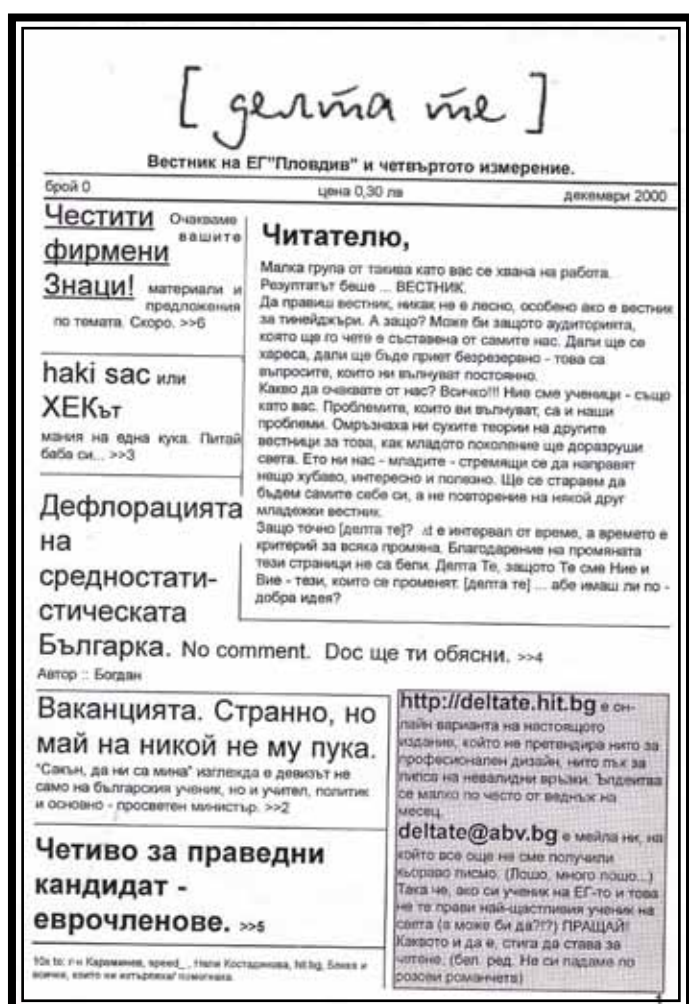

Култовият Димитър Пенев и неговите бисери

- “Знам ги много добре. Там са Марадоната и Каниджа. Те са европейски шампиони на Южна Америка.” (на световното в САЩ преди мача с Аржентина)
- “Познавам австрийците, много добър отбор. Бил съм и на стадионът им - “Кратера” (б.а. всъщност Пратера). Около него има много люлки”(Пената за Австрия)
- “Този футболист тича и се смее. И защо се смее? Защото е толкова нисък, че тревата го гъделичка по мадурите.” (коментар за бившия играч на Нафтекс Момчил Желев)
- „Момчета, днес ще играем по системата 4-4-3.“ Играчите му правят забележка, че стават 12. Пенев отвръща: „Абе сега ще играем или ще броим.“
- „Момчета, тренировката ще се води от Краси Борисов, ако ви стане студено, ще пуснем лампите.“
- Остава един ден преди осминафинала с Мексико. Стратега уж е разубедил изцяло съперника. На пресконференцията го питат: „Г-н Пенев, как смятате да неутрализирате най-добрите играчи на мексиканския тим Луис Гарсия и Аспе?“ Пенев: „Лесно. И тримата ги познавам отлично от записите, които гледахме! Луис е най-техничен, а Гарсия и Анте са бавни, но играят с умисъл.“

10 години Делта Те

Включи се в инициативата!

„Делта Те“ продължава да търси доброволци, които да се включат в дейността по издаването на вестника. Новобранци са винаги добре дошли, дори и от 8-ми клас! Свържи се с нас като ни пишеш на:

deltate@els-plovdiv.com

Делта Те съществува вече повече от десет години. Редакторите се сменят, ала творческият дух и желанието за изява се запазват. Но най-голяма благодарност заслужават тези, които първи са вдъхнали живот на идеята и са се осмелили да я осъществят.

Ива Бресковска, Богдан Кръстев, Кирил Зяпков, Иван Минков и Георги Сиваков посещават ученически курс по журналистика – там те изучават устройството на вестниците, техника за писане на новини и т.н. Именно там им хрумва техният „експеримент“ – да създадат свой собствен училищен вестник. Създаването на първия брой, по техни думи, става „на шега“ – просто от любопитство как ще се приеме от учениците. Кирил Зяпков предлага името Делта Те, прието с всеобщо одобрение. Всеки отделен брой, след разпечатването, сгъват на ръка – от формат А3 до вестник. Изданията се разпространяват из училище сами и с помощ от съученици. „Спомням си, че Кико и Минков тичаха по цял ден из града да намерят спонсори и се мъчеха по цяла нощ в компютърните зали да направят дизайна, не беше лесно...“, споделя Ива, „Но в крайна сметка беше и много забавно!“

След пилотния първи брой нещата стават по-систематизирани – появяват се рубрики: музика, здравна култура, интервю и т.н. Всички те са пълни с дръзки тийн шеги. Случвало се е, разбира се, и да бъдат порицавани: „По време на първия брой ние бяхме първия випуск с тези вратовръзки, които сега ги имате всички“ разказва Богдан Кръстев „Шегувахме се, че стават за вратовръзки и за шалчета за врат, тъй като г-жа Нончева, една от бившите директорки, носеше подобни шалчета. Получи се добра статия за тези вратовръзки и за това получихме порицание от Г-жа Попова, която ни каза следващия път да смекчим тона.“ Във всеки брой също така има отделено място за преподаватели, ученици или фирми, към които Делта Те изразява благодарност.

Всички също така са признателни на преподавателката им по журналистика – Нели Костадинова – задето им е оказала помощ с редакцията на материалите. Ива си спомня как в началото г-жа Костадинова държала да пишат статиите си по определени приети шаблони. В последствие обаче се отказала от опитите си да въведе учениците „в норми“, тъй като екипът държал на своя непринуден и разчупен стил на писане.

Първият екип на Делта Те са щастливи, че има желаещи, които да продължат тяхната работа, и пожелава много бъдещи успехи на вестника, а и на сегашните редактори, репортери и фотографи. Ние пък им обещаваме, че ще бъдат винаги помнени в ЕГ „Пловдив“, нищо че отдавна са напуснали и са се разпиляли по всички посоки на света....

Стефани ТАШЕВА, 11-з

Хей, спомняш ли си Ученическия парламент? Май не си чувал нищо за нас в последно време? Е, накратко ще припомня, че по наша инициатива бяха боядисани пейките на Екоденя, а също така бяха поставени и плакатите с Фреди Меркюри по повод Международния АНТИСПИН ден (за да ни припомним, че дори най-приятното преживяване може да се превърне в най-големия ни кошмар, ако не сме достатъчно внимателни и отговорни към себе си и другите).

Естествено работата не може винаги да върви перфектно. Въпреки това, съвместно с г-жа Пенка Стамболджиева, в периода между 15 и 23 декември, организираме Коледен базар с благотворителна цел под мотото „От ученици за ученици“. Щандовете на базара се помещават в читалнята на библиотеката и при информационния център на втория етаж (до стълбището). В инициативата могат да се включат всички ученици от 9-ти и 10-ти клас. Участниците ще изработят предмети на коледна тематика – това могат да бъдат сурвачки, картички, украшения и други. Използвайте въображението си! Няма ограничение за вида и размера на изработените предмети, а авторите сами ще определят цената им.

Успехът на базара зависи изцяло от теб! Затова свържи се с нас и участвай! За повече информация: г-жа Стамболджиева (първа смяна през декември), Краси Попова (11 клас) и Дино Киров (10 клас).

Дино КИРОВ, 10-в

От УП раздаваха червени лентички във връзка с антиспин деня.

Г-жа Пенка Стайкова отговаря на нашите въпроси.

Какво се случи до момента в гимназията и в какви насоки ще се развиваме в бъдеще...

Неизбежен първи въпрос: Как се чувствате на сравнително новата си позиция?

Честно казано, нямам време да си задам този въпрос. Вратата ми е постоянно отворена и непланирани неща постоянно се случват, а аз се стремя да отговоря на колкото се може повече въпроси и да решавам колкото се може повече проблеми. Така че, предпочитам даже и да не мисля за това, как се чувствам.

А можете ли всъщност да поясните на читателите каква реално е вашата позиция и какво следва оттук нататък?

Моята позиция е училището да се развива,

за което са необходими много усилия и при това усилията на много хора. Един единствен човек, колкото и добри намерения да има, колкото и подкрепа от външни институции да получава, не е достатъчно. Ако искам да наложя някакъв стил на управление, то това е кооперативен стил – да работим съвместно с хора, които да знаят задълженията си в екип, да предлагат и да поемат отговорност. Смятам, че след още малко време ще се усети какъв се развива училището.

В пресата се появяват доста спекулации, интриги, а и много хора изглежда следят всяка ваша стъпка. Как реагирате на всичко това?

Никак. Изобщо не реагирам. Нямам време да следя нито пресата, нито интернет. Ние непрекъснато трябва да следим пощата на гимназията и куп други неща. Спешна информация се изисква от много места, а също много време отнема и търсенето и координирането на заместващи учители – вижда се, почти няма свободни часове, когато отсъстват учители.

По лични наблюдения мога да отсъдя, че има недостиг на хора в администрацията. Така ли е?

Точно така. Тези липси не са отсега, затова аз открих нов щат – г-жа Митрашкова е зам. директор по учебната дейност. Доста дълго време имаше само един зам. директор по учебната дейност в гимназията и това е недостатъчно. Аз смятам да открия и още една позиция в администрацията.

А това не изисква ли допълнителни разходи, които от своя страна са пречка?

Тъй като аз отговарям за бюджета, мога да направя тази сметка. Тази година ще направим големи икономии. От началото на учебната година имаме собствена абонатна станция на парното, което означава, че сами ще си регулираме отоплението. Ще работи на минимум през нощта, през почивните дни и ваканциите, което досега не беше така. Това, разбира се, няма да е за сметка на комфорта в класните стаи.

Бихте ли ни казали, с какви проекти се занимавате в момента и в какви насоки ще се развива гимназията?

В момента се задвижват много проекти и всеки е много важен.

Електронният дневник вече стартира – целият колектив получи пароли и класните ръководители могат да попълнят данните на класовете, а учителите – оценките. На родителската среща родителите написаха електронните си пощи, които също ще бъдат въведени в системата. Отсъствията и оценките ще

бъдат изпращани на тези, които са дали адресите си. Чрез системата може да се прави още и ел. дневник на класа, който да се използва за съобщения и за други неща – информация за класни работи или домашни. (Ел. дневник е разработен на базата на bgclass.net). Както също се забелязва, постоянно има **презентации на висши учебни заведения**, както и такива, касаещи различни проекти, обвързани с учебния процес и професионалната реализация. Друг основен момент е новият ни педагогически съветник – г-жа Крушкова – и неговата активна работа с учениците. Тя работи по много проекти, дори тези дни е на специализация в Италия за доброволската дейност. Надявам се тя да се върне с нови, свежи идеи, защото имаме нужда от това, за да не разчитаме само на външни организации като РТРИ и Интеракт. Разбира се, много е полезно това, че толкова много ученици от нашата гимназия членуват в тях, но имаме нужда и от вътрешно развитие.

В момента работим върху **официален сайт на гимназията**, който е страшно необходим. От много години разчитаме на завършили и техните доброволни начинания. Техният сайт наистина е много добър, но не дава пълна картина за училището, той не е репрезентативен. Липсва много актуална информация, която ще фигурира в новия такъв. Сега, през ваканцията, ще направим опит за оформянето на кърт за хранене – една съвместна инициатива с Ученическият парламент. Ако по-нататък ни позволят воденето на блокови часове, цялата ни програма ще претърпи коренни промени.

Проекта за талантиливи ученици, по който се работи от години също се развива – тази година има две групи по английски език, една група по немски език и три групи по биология. Като последните три се финансират благодарение на това, че имаме лауреат на международната олимпиада по биология – Елизар Цветков, който спечели бронзов медал. Друга програма за която ще кандидатстваме е за създаване на **клубове по интереси**, за да може да се разнообрази живота на учениците. Нещо, на което също трябва да се отдаде значение е, въвеждането на **униформа** и други **отличителни белези** – химн, девиз. Това, по което не съм се отказала да работя, са тогите и шапките при връчването на дипломите след 12. клас, както беше тази година. Така церемонията ще придобие много по-академичен вид. В момента с PELSA се работи по **облагородяване на зелените площи**, прилежащи към училището. Те също предложиха и създаването на **училищен музей**. Информационният център на втория етаж е предвиден да се превърне в **мултимедийна зала**, която е необходима по принцип, а също така през март и април ще бъдем домакини на националната конференция по немски език. По-далечни проекти, които се обмислят, са свързани с подобряването на енергийната ефективност на сградата, което означава и подобряване на базата като цяло. Развитие на спортните съоръжения също за застъпени тук.

Доста хора не разбират решението Ви да не допускате РТРИ да провежда събрания на територията на училището. Може ли да ни разкажете повече по темата, за да може всички да получат информация, изчистена от спекулации?

Да, с РТРИ се получи така, защото в организацията членуват ученици, които не са от нашата гимназия. Това създава проблеми в обществения, в които се провеждат срещите им, защото сградите са с пропускателен режим. По тази причина не мога да предоставя зала за техните редовни срещи. Голяма част от членовете на групата са наши ученици, но има и външни хора, които не могат да имат такъв свободен достъп до сградата.

Да разбирам ли, че ако те ограничат групите си само за ученици на ЕГ „Пловдив“ няма да има проблем?

Да,

ако нашите ученици искат да провеждат срещите си в обществения, няма проблем.

Както и Ученическият парламент няма проблем да прави събрания в конферентната зала или в занималните на обществения. За това няма никакви пречки, но външни хора няма как да бъдат допуснати, особено вечерно време. Сигурността в обществения е много важна. Затова сега има и нощна охрана.

Започнахте със строги мерки срещу неизвинените отсъствия и тютюнопушенето. С какво планирате да продължите?

Само това не е достатъчно. Затова с г-жа Крушкова взехме решението провиниците се учениците да участват активно в проекта „Аз не пуша“. Оттук нататък очакваме техните разработки и тяхната инициатива, защото е най-лесно човек да се откаже от нещо, ако започне да убеждава другите, че това не е добре.

А вземате ли мерки срещу други провинения?

Несъмнено отсъствията – това вече го направихме с приемането на новия правилник и може би е осезаемо – отсъствията намаляха драстично. Това обаче не е единственият начин учениците да се задържат в класните стаи. Затова също предвиждаме други форми за повишаване на квалификацията на учителите – много курсове, семинари и обучения, чиито разходи да се поемат от бюджета на гимназията.

Смятате ли, че има спад на нивото в гимназията с поколенията?

Когато говорим за ниво, трябва да имаме предвид как може да се измери. Нивото на училищата в национален мащаб за момента се измерва само по един показател – успеха от матурата по БЕЛ. Разбира се, тези резултати са относителни за даден випуск, но когато ги съотнесем към резултатите на другите училища, пак се вижда, че сме първи в региона. В страната не заемаме първото място, но

винаги сме в ТОП 10.

Частни училища в София ни изпреварват – там се обучават много по-малко ученици и съответно средният успех се повишава. Независимо от това, според мен нашият успех е неоспорим, защото в първите десет ние сме с най-голям випуск. Все пак става въпрос за разлика от стотни. Като обобщение смятам, че ако някой има впечатлението за спад на нивото в ЕГ „Пловдив“, то е защото има спад като цяло в нивото на българското образование. Въпреки, че все още сме лидери на местно ниво, трябва да поглеждаме встрани и да не омаловажаваме постиженията на другите училища, дори и основни училища. Защото всеки се стреми да се развива. Смятам, че има неща, с които сме изостанали и ще се постарая да наваксаме с каквото можем.

Въпреки че сте директор на гимназията, все пак би било добре да научим нещо повече за Вас като личност. С какво обичате да се занимавате през свободното си време и на какво отдавате значение?

Както казах и по-рано, нямам много свободно време. Иначе обичам да чета, да гледам филми и да пътувам. Много обичам да пътувам, да научавам нови неща и да опознавам нови места. Също така отдавам значение на доброто образование. Това съм го искала за моите собствени деца – искам го и за вас – най-доброто. От образованието трябва да получите най-доброто, за да имате най-добри шансове.

Петър АНГОВ, 11-к

Светът, за който не подозираме

Море ... море безкрайно
сякаш е животът мой
и аз плавам, плавам, а една сълзичка тайно
ражда се да извърви пътя кратък свой.
И гледа тя вълните,
само от вятъра полюшквани едва,
а горе някъде във синевите
затанцува тихичко дъжда.
Със изгрева роди се и със залеза умря,
тъй бързо времето й как отмина,
а утре ще се роди нова сълза,
за да види все същата картина.
Така минават дните
и само изгрева със залеза се сменят,
сълзи единствено се раждат от очите
и все по – рядко те се смеят.
А аз плавам и не виждам бряг,
а отдавна пратила съм своя гълъб
и чакам маслиновата клонка – знак
за край на тоя път дълъг.
Днес кораб някой ще потъне
от вълните на живота потопен,
утре пък моряка надежда ще изгуби –
от бури страшни е той сломен.
А моят кораб още плава,
но силно килва на страна,
да се преобърне колко му остава –
две, три , или само една вълна?
Моряци хиляди живеят
живот по-тъжен от този на сълза
и тъжни песни пеят
за една потънала мечта ...

Albena

По вече познатия принцип протече и вторият фотоконкурс, организиран от "Делта Те". Този път, обаче, темата беше по-обща и като резултат получихме изключително интересни и разнообразни предложения. Тук ще видите трите най-харесани снимки - гласуването отново беше отворено за всички на нашата страница във facebook, където и сега можете да разгледате всичките снимки, участвали в конкурса. Победителите ще получат специална награда от екипа на "Делта Те", която ще бъде описана в следващия брой.

Мария Маринова, 10-3

Иван Тонев, 10-з

Спасимира Котулова, 12-ж

Спри да търсиш, хапни нещо свежо!

рода си сандвичи в Пловдив, уникални и предпочитани от много хора от различни възрасти.

Какво обаче прави сандвичите на „Тоусти“ толкова вкусни и свежи? Качеството, съчетано с ентузиазъм и желание за работа. Всеки сандвич е приготвен от изпечено на място и поръсено с разнообразни подправки хлебче със стриктно подреден пълнеж от месо, сирене и супер свежи зеленчуци, нарязани рано сутринта. И нека не забравяме стръкчето любов, което носи уникалността на сандвича.

Цветният интериор на „Тоусти“ прави заведението подходящо място за хапване през всяка част на деня и е способен да оправи настроението дори на уморените от сивотата на ежедневието клиенти. „Работните пчелички“ на веригата, наброяващи около 15 човека, винаги са готови да ви опсипят с усмивки, грижи и добро настроение. И понеже сандвичите се приготвят пред очите ви, вие имате възможността да дадете гласност на всичките си капризи и да изберете сандвич по свой вкус. А какво по-хубаво от стилно и приятно място, усмивки и удовлетворени желания? Затова, когато сте гладни, не търсете, а направо изяжте един сандвич от „Тоусти“!

И не забравяйте! Ако желаете да направите поръчка по телефона, необходимо е да се обадите навреме - поне един учебен час по-рано, защото всички знаем, че хубавите неща стават бавно. Търпението от вас, качеството - от „Тоусти“! Приятен апетит!

Анелия ГЕОРГИЕВА, 11-к

Всички с вълчи глад очакват звънеца за голямото междучасие. И щом той удари, нетърпеливо крачат към паркинга, където ви очаква усмихнатият доставчик на „Тоусти“ с торби, пълни с вкусни и ароматни сандвичи. Само гладът ли обаче е причината да потърсим „Тоусти“?

„Тоусти“ е пловдивска верига за бързо хранене, която на първи юни тази година отпразнува втория си рожден ден и откри тържествено втория си обект, разположен в близост до „Джумаята“.

Всичко започва в един обикновен ден, когато двама приятели, отегчени от ученическите години и традиционните училищни закуски, решават да създадат нещо по-различно от стандартните мазни банички и познатия вкус на чесновия сос на дюнерите. Прибавяйки щипка идея от американските „eating habits“ към упоритостта и смелостта си, на 1 юни 2009 година те откриват онова малко цветно помещение, което обаче им донася голям успех. Претърпявайки трудно и напрегнато лято, те не очакват, че когато отворят вратите на заведението на 15 септември, отпред ще ги чакат близо 100 ученици, нетърпеливи да заситят глада си. Днес „Тоусти“ са единствените по

**The EDS Fitness
& squash club**

t • totalsport

www.totalsport-bg.com

„Времето е в нас и ние сме във времето...“

В. Львский

площад „Джумая“ през 30-те години на XX век...и днес

Военният клуб през 20-те...и днес

Пощата и централния площад през 50-те...и днес

Цивилизацията и промяната вече заемат своето неоспоримо място сред човешките умове, но спомените за отминалите времена все още тлеят живи, предават се от поколение на поколение и нашепват, че времето никога не замира, претворено в човешките спомени и съзнание. То остава в хората, в сърцата и душите им като ценно завещание, което идентифицира българския народ. Неговите истории за възходи и падения се предават и до днес, подкрепяни от остарели, чернобели снимки, съхранили в себе си величието на миналото. И ние, хората, унесени в хода на ежедневието, вървим напред с времето и попиваме жадно емоциите от случващото се, претворявайки и съхранявайки образите на вечността.

Пловдив-един от най-древните градове в Европа, и до днес запазил очарованието и загадъчността на миналото. Той е вторият по големина град в България и с право може да бъде наречен нейна културна столица. Тук се намират значими за историческото развитие на страната паметници. Градът е построен върху седем тепета и е устоял на вековните обрати, съхранявайки духа на миналото. Всеки пловдивчанин трябва да се гордее със своето родно място, възхвалявайки красотата и неповторимостта на Пловдив. Красив е бил той преди, красив е и сега и всеки ден се променя в следствие от човешкия прогрес и широки възможности. Ето защо решихме да направим няколко снимки, които могат да шокират с различието си, но определено ще ви убедят, че човекът е във времето, и времето е в човека...

Джендем тепе през 30-те години на XX век...и днес

Street Fitness (Уличен фитнес)

Днес момчетата са полудели по едно от последните течения в кварталния стил на живот. За щастие този път това е спорт.

Тренировките - къде, кога и как?

Обичайните места са училищните дворове след края на часовете, парковете и спортните игрища. Някои от техниките изискват партньор, но това не е проблем, понеже тренировките на открито винаги протичат в компания. Продължителността варира около час-два според нивото на трениращите.

Трябва ли ви опит за стартиране?

Добре е, ако имате основен фитнес опит. В случай че можете да направите двадесет лицеви опори, едно-две набирания и няколко кофички на пейка, спокойно може да се запътите към близкото училище. Резултатите ще дойдат с времето, точно както във фитнеса.

Street Fitness - за кого е и за кого НЕ Е?

Хората с наднормено тегло не е добре да ходят на лостовете поради рискът от травми.

Същото важи и за хора с контузии в китки, предмишници, раменни или лакътни стави. Проблемите в гърба и раменния пояс също ще ви попречат. Също така уличният фитнес не е за бързаци.

За разлика от класическия фитнес и културизъм, където машините контролират голяма част от движенията ви, тук се налага сами да задействате мускул след мускул в точно определен ред и в синхрон. Последното се учи бавно в сравнение с работата на фитнес машини. По същество успехите тук са от функционален характер, така че, ако търсите преди всичко визия, по-добре се преориентирайте!

Какви са недостатъците на уличния фитнес?

- Уличният фитнес изоставя спрямо комплексните тренировки в зала с границите си в развитието на мускулни групи като: задни бедрени мускули, глутеуси, квадрицепси, аддуктори и абдуктори на бедрата.

- Сравнително сложни техники. Това е основен проблем. Да, колкото и да избягваме темата, няма как да не направим паралел между контролирана амплитуда на тренажор и контролирана амплитуда от мускулни комплекси. Тази трудност се преодолява с треньор или с четене, опити и грешки.

- По-висок риск от контузия заради сложността на техниките в някои движения. Висок адреналин, спортна тръпка и състезателен елемент. Лошото тук е, че еуфорията на трениращата група може да тласне трениращия отвъд разумното, особено когато е изморен и свръхамбициран.

Ето какви са и предимствата му:

- Учи трениращите на контрол върху мускулни вериги, а също как да генерират и предават сила, как да погасяват сила - неща, които се пропускат в повечето спортни зали.

- Протича в социална атмосфера, насочена освен към резултатност, и към контакти с хора, които са външни за конкретния спорт. Публиката е хубаво нещо, понеже така спортът расте и се превръща в култура. Простичко казано, докато се набирате в двора на близкото училище, без да искате, генерирате култура.

- По-забавно е през лятото. Факт е, че в България всяко лято фитнес клубовете оредяват, понеже животът протича другаде. Може да звучи субективно, но наистина е по-забавно да се повъртите на лостове в компания на познати и непознати, от целеустременото трениране в полупразна зала.

- Развива стабилен, функционален и устойчив торс, раменен пояс и коремен пояс.

Уличният Фитнес в ЕГ "Пловдив"

Въпреки все още предпочитаните зали, стрийт фитнесът бързо трупачитатели и в двора на Английската. Поради липсата на много уреди, любими места са им вратата пред физкултурния салон и лостовете пред мъжкото общежитие. Тъй като самият аз също съм привърженик на този спорт, бих се радвал всички заедно да направим нещо по въпроса - както направихме и с момчетата от общежитието. Имайки предвид всички предимства, смятам, че стрийт фитнесът е един много добър начин да поддържа форма. Радвам се, когато виждам, че все повече хора проявяват интерес към него, вместо към използването на добавки или към компютърните игри, например. Желяя успех на всички начинаещи! :)

HOW ABOUT TOMORROW...?

Димитър Аврамов (вокали), Константин Маринов (китара), Кирил Диков (бас) и Иван Станев (барабани, който е и връзката на групата с ЕГ „Пловдив“), или просто How About Tomorrow, са новоизгряваща пловдивска група. Как им е хрумнала идеята да създадат банда, какво ги е вдъхновило и какви са бъдещите им планове разказват в специално интервю за “Делта Те“...

Кога и как основахте групата?

Иван: Сформирането ни не беше предварително планирано, то се случи изведнъж – вокалистът и басистът ни ходеха на бойни изкуства, където се запознаха с нашия бъдещ китарист. Той отскоро беше започнал да се занимава

с музика, а аз тъкмо бях тръгнал на уроци по барабани. Решихме, че ще е хубаво да направим един общ проект и да видим какво ще стане. Всички бяхме на едно ниво и затова може би нещата се получиха доста плавно. Започнахме с песни на Red Hot Chili Peppers и Incubus, а след време и на Maroon 5. **Като какъв стил се определяте и кои са основните ви вдъхновения?**

Иван: Искам да отбележа, че всеки от нас си има собствени и различни вдъхновения, но на повечето от нас се допират до Red Hot Chili Peppers и Incubus. Стилът ни може би е алтернативен рок, но нямаме точна насоченост.

Константин: Точно така - не е определен засега. Има още много да се развива.

Имате и доста авторски песни. Какво искате да изразите чрез тях и как протича процесът на създаването им?

Константин: Текстовете, които аз съм писал, са за приятели или за някакви проблеми, които съм преживявал в даден момент. Обаче Митака каза, че той иска сам да си ги пише, което е напълно нормално. Така че сега най-вече си изливам емоциите в китарните части.

Димитър: Обичам да пиша за това, което ми се случва, или какво чувствам в определен момент. Повечето текстове са житейски, нещо като съвети към слушателите. Обичам да си играя с въображението – не ги измислям предварително. Като чуя какво свирят момчетата, според настроението и емоцията на песента, съставям и текста.

Иван: Обикновено първо Кирчо или Коцето представят своя идея, после другия допълва с китарна/бас линия. След това идва моят ред с барабаните. Когато извъртим няколко пъти инструментала на части, Митака сътворява текстовете и мелодията на място.

Константин: Да, така че песните ни нямат определен автор, а са на цялата група.

Димитър: Най-добре всеки да се концентрира върху своята част – така се извлича най-добре личния му стил и се получава най-оригинално.

Иван: Стараем се обаче да има мир и разбирателство. Сработването тук е много важно и трябва да се правят някои компромиси. Но пък крайният резултат винаги ни харесва.

Откъде идва името ви всъщност?

Иван: Оо, ами името претърпя доста промени.

Димитър: Първо бяхме Chaotic Mind, после Chaotic Breakdown. С дни се чудехме какво да е, всеки трябваше да нахвърля някакви идеи.

Накрая измислих How About Tomorrow, което ни хареса, защото звучеше мелодично.

А какъв е смисъла на името?

Димитър: Идеята е, че когато ти върви накриво, когато имаш чувството, че всичко е прецакано, винаги ще дойде утрешният ден – когато всичко може да се промени. Няма смисъл да се предаваш. **Какви са бъдещите ви планове и къде можем да ви гледаме скоро?**

Иван: Засега – да създаваме много нови песни, като същевременно си поизчистим стила. Имаме нужда от парчета, които да са по-възприемливи от публиката и

да изчистим леката меланхолия, която се среща в някои от тях. Също така да правим все повече концерти.

Димитър: Скоро нямаме участия в Пловдив, но на 16-ти ще свирим в София заедно с групата „Без разписание“. За бъдеще ще се изявяваме основно по клубове и където успеем да се вместим в по-големи мероприятия, като на Rock On The Water.

Иван: Колкото до албумите – трябва да посъберем песни и евентуално да потърсим съвети от някои по-компетентни лица. Чак тогава можем да мислим за това.

Константин: Аз искам някой ден да излезем извън България. Бихме се възползвали веднага от възможност да свирим в чужбина – само я чакаме.

Как ви приема публиката по концерти?

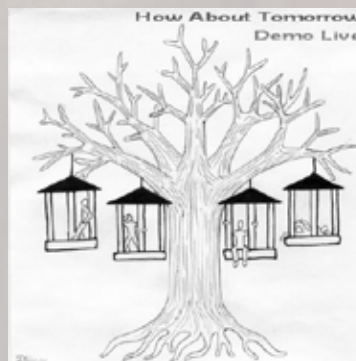
Иван: Все още не сме имали много изяви. Първоначално свирехме само пред приятели и отзивите бяха доста добри. Напоследък покрай участията се забелязват някои постоянни почитатели.

Димитър: За които се надяваме да се умножат. Само трябва да правим по-възприемлива и по-купонджийска музика.

Иван: Просто трябва да свирим повече и да имаме повече участия на живо. Наистина се стараем да го правим по-често – все пак това зависи единствено и само от нас.

снимка: Йоана Атанасова

Едно интервю с:

Рафаела

от "Гласът на България"

Рафаела Косева е на 17 години, от Ямбол. Решава да се яви на кастинга за предаването „Гласът на България“ където с таланта си поразява журито. Мариана Попова и Ивана я искат в своите отбори, но тя избира легендарния рокаджия Кирил Маричков. Рафаела притежава нисък, красив, плътен глас. Тя премина през вокалните двубои, за да стигне до концертите на живо. Там Рафаела показва на какво е способна – изпя песните „Gre-nade“ на Бруно Марс и „Are You Gonna Go My Way“ на Лени Кравиц. Кариерата ѝ далеч не свършва с участието ѝ в предаването. Рафаела има своя група, „Последен момент“, където освен да пее също свири на бас китара. Свързахме се с младия талант, за да ни разкаже малко повече за себе си.

Здравей, Рафаела! Как реши да започнеш да се занимаваш с музика?

Здравейте! Аз живея в семейство на изкуството, от съвсем малка съм на сцената, но никога не съм се явявала на такива конкурси и шоуто е голямо постижение за мен.

Каква е причината толкова много да обичаш да пееш мъжки парчета?

Не че обичам, просто гласът ми е по-различен и по-нисък, нямам голям избор освен да пея мъжки парчета.

Какво е чувството да получаваш съвети от Кирил Маричков, една от легендите на българския рок? ОГРОМНО! Това, че дори само познавам Кирил Маричков е...

неописуемо! Кое от изпълненията ти в „Гласът на България“ е твоето най-любимо?

Хмм... *Bad Day*. Може би тогава бях най-естествена, най-себе си и затова то си остава моето любимо.

Как успяваш да елиминираш притеснението когато си на

сцената?

Не го елиминирам - потискам го.

Просто няма как да преодолееш сценичната треска. Ако нямаш такава, сигурно не си човек (смее се).

Коя е песента, която винаги си искала да изпееш?

В предаването имах голямо желание да изпея нещо на P!nk, така че може би някоя нейна песен, но нямам точно определена.

Твоят дует-мечта?

Песен с Adam Levine (вокалиста на Maroon 5).

Довърши изречението: Искам да пея на една сцена с...

...с Адам.

Как реши, че именно с песента *Bad Day* на Daeil Powter ще се явиш на кастинг? Има ли някаква специална причина?

Не, няма специална причина. Първоначално исках да изпея друга песен, но тя вече беше заета. Дори в началото не исках да я пея, но сега не съжалявам, че се случи така.

Има ли звезда, която да ти е идол?

Ами...честно казано, няма.

Вярваш ли, че български изпълнител може да пробие в Европа и САЩ?

- Не знам, защо да не е възможно?

И нещо извън музиката:

Какво обичаш да правиш през свободното си време?

Обичам да пея :) Записвам си разни песнички, обичам да съм навън с приятели, обичам да рисувам. Аз съм много позитивен

човек и обичам да бъда сред такива, гледам да се зареждам с позитивна енергия и да се забавлявам.

Обичаш ли да четеш книги?

Разбира се, въпреки че единственото ми свободно време е късно през нощта.

С какво се промени животът ти след „Гласът на България“?

С почти нищо. Нищо кой знае какво не се е случило, според мен, аз съм си същата. Отношението на приятелите ми - също, имам само малко повече участия.

Тъй като приближават коледните празници, какво би искала да пожелаеш на себе си и на твоите фенове?

Пожелавам на всички читатели **ВЕСЕЛИ ПРАЗНИЦИ!** Нека бъдат пълни с приятни и позитивни емоции. А на себе си (и на вас, разбира се)... още повече усмивки! :) **Благодаря ти за интервюто.** Благодаря и на вас! Чао!

Десислава Йорданова, 11-г

и с: Радина

/Момичето, което спечели нашия фотоконкурс на тема "Магията на есента"/

Какво привлече интереса ти към фотографията?

- Обичам да улавям момента. Освен това чрез снимките ми, хората виждат нещата така, както аз ги виждам.

От колко време се занимаваш по-сериозно?

- Откакто си купих фотоапарат, значи от 6 месеца.

Какво най-много те вдъхновява?

- Природата и хората. Особено човешките емоции.

Как ти повлия спечелването на конкурса?

- Мотивиращо. Най-хубавата награда за един човек е оценяването на труда, който е положил.

Как дойде идеята ти за снимката?

- Един ден, докато чаках автобуса за Пловдив (защото не съм оттук) и по случайност носех листовите със стихове, видях най-близкото дърво с падналите листа под него и изведнъж се роди тази идея. Изтичах до там, направих няколко снимки, доста си намокрех стихчетата, но поне успях да хвана автобуса в последния момент.

Смяташ ли да участваш и в други конкурси?

- Да.

Освен фотографията какви други интереси имаш?

- Ами занимавам се с много неща. Пиша, правя бижута, „драскам“ графити, уча се да свири на китара.

Какво е за теб изкуството?

- Необикновен свят, пълен с много различни и интересни идеи.

Как виждаш себе си в бъдещето? Смяташ ли да се занимаваш с творческа работа?

- Засега виждам себе си като журналист или актриса, но не се знае животът какво ще ми поднесе. Да, смятам да се занимавам с изкуство, ако не професионално, то поне като любител.

Какво е коледното ти послание към читателите?

- Много усмивки и сбъднати коледни желания! =))

Елена Сариева, 12-в

Live your minute as if it is your last one

What is really remarkable about our generation is that we have an unstoppable tendency for spending our time on doing things which are in most cases meaningless or have a bad effect on our development. But why is that so? Does the reason lie in our unconscious willingness for a lavish and monotonous life or just in our inability to realize the importance of being complete individuals, prosperous and ready to take advantage of every situation. Probably the answer is hidden somewhere around revealing the secrets of human psychology and the nature of human brain. Who knows it might be easier than we think, but only if we put the glasses in pink... I mean that you need to see the world from a different perspective and the easiest and probably the only way to do it is through direct experience. You know that people sometimes undergo great changes only after they have suffered great loss or something drastic (change) has happened to them. They need to see what are or might be the consequences of their actions or way of living in order to realize that what should be altered in the elaborate and tangled system of human life. Many people obtain inspiration from reading books or listening to human stories which sometimes open their eyes and saves them from delusion. After having found out things they have never known before they feel like reborn, seeing the opportunities the life is ready to offer. Thus, I drew my inspiration from a movie that might seem thoroughly insignificant and uninteresting to most of the people. However it is worth saying that different individuals make different conclusions about what they see. If 1000000 people in the world are watching a particular film it may have around the same number of interpretations and analysis about it. So now I want to convey my idea, after having understood and processed the motives of the movie 'In time'. Despite being a fantasy as a genre it contains great symbolism which cannot be simply dismissed.

So what are basically the most important moments of this movie? In the future genetic alteration has led to the development of a system where people stop aging at 25, Living time has replaced money as a currency. People should acquire more time through all kinds of means. Otherwise they will die within a year. The amount of living time one has left is represented by a clock embedded on their arms like a wristwatch, and when that clock reaches 13 zeros (0000:00:00:00:00), they will die instantly. This gives impetus to people to fight fiercely and struggle by all kinds of means for their life. After turning 25, they have only 24 hours life, unless they succeed to obtain from someone else. This inevitably encourages them not only to struggle for their life, but also to appreciate every second of their existence as a desirable gift (something that is nowadays rarely seen). For them a minute late could be of essential importance. They are obliged to pay every single need from a phone call to their new brand car with time. So what makes these people different from us? It is probably their will, strong spirit and unstoppable desire to remain a part of this world. Thus shortage of time gives them motivation and urge for spending every minute on something meaningful, which is worth doing. They play for time, they pray for one more minute. Just the opposite of what we do nowadays. We idle away every minute on pointless things, consoling ourselves by saying that there is plenty of time. Despite its fantasy features the film is a portrait of a society which faces the painful problems of its time-time itself. It is a pity that we don't appreciate it, we take it for granted. If we were limited, we would probably value every second. Small

things like having one more minute would make us happy, showing us that life can be easily taken away if we don't know how to use it. Try not to waste your time just because you think you have plenty of it. Everything which is in big quantities in people's hands is not in safety. But what if we also had to pay for everything with time? People would feel like in prison, dependent on minutes, vulnerable and feeble, pushed by time, being in a rush constantly. How can we avoid falling into this trap? Probably true realization comes only through experience. Imagine that you are given only one hour life per day. How would you take advantage of it? Many ideas coming to your mind? But what is on the top of your list? Things that would have a good effect on your life and overall development. Not a single word for things like staying at home doing nothing. Yes, of course that is not possible to spent every minute in doing something significant. After all we are people, we need some

rest, we need to turn our buttons off, to recharge our batteries and do things that are pointless. However, there are many people who even don't turn their buttons on. Their life is stagnate, monotonous and far from emotional. This shows us how badly utilized can be time if spent off the beam. Time is what we want most, but... what we use worst.

I remember an episode from 'The Simpsons' in which Homer thought that he is going to die in a few days due to bad health conditions. And only then did he dare to take advantage of his life and do things he has never done before. So what's the moral? Unexpectedly, there is a moral. Despite the fact that most people assume such animations as pure source of entertainment, there is much truth hidden behind the simple series of pictures (we should just prevent ourselves from superficial valuation of movies, there is something more profound that the film-maker is trying to reveal). So the conclusion of this episode is that people tend to accomplish their dreams or overcome their fears only if they are pushed by time, knowing that they won't be given any other chance. But what do we do when we know that we have enough time for everything? We start postponing! We lose our motivation

to push ourselves to the limit and take advantage of the situation given half a chance. Should we wait for our last days to come in order to take action? No! We have to live every minute as if it is our last one. Thus we won't be doubtful, indecisive or let laziness prevents us from doing something. We will do everything we want and say everything we think, because we will know that there won't be second chance.

'Men talk of killing time, while time quietly kills them'. We don't even notice the insidious effect of lavishness on our lives. We are given time and what we do? Instead of cultivating it in the best way, we try to kill it... We try to kill time, to get rid of it waiting for what is coming next, we live in the future because we don't take each minute as an opportunity but as a burden. However, it should be just the opposite. It is essential that we accept every minute as a new chance to make something good, to feel something unfamiliar and to realize something unknown. When we have plenty of time we try to kill it, but if we have a shortage of time, we try to steal it. But why should we go so far as to limit ourselves in time, when we can just understand its value and try to preserve it.

Bilyana Savova, 11-i

Name: Kathi Gläser
Alter: 18
Aus: Hildesheim,
Deutschland

Womit beschäftigst du dich zurzeit in Bulgarien und was für ein Programm ist das?

Ich mache einen europäischen Freiwilligendienst bei Youth For Understanding Bulgarien und da betreue ich das Project Colored Glasses. Es geht um Workshops über Toleranz und Diskriminierung und kulturelle Unterschiede. Ich bilde die Teamer aus und führe auch die Workshops durch.

Was ist dein erster Eindruck von Bulgarien?
Ich war erst mal positiv überrascht von Bulgarien. Viele meiner Freunde und meine Familie hatten gesagt, dass alles heruntergekommen ist und dass es hier viel Kriminalität gibt. Das habe ich natürlich nicht alles geglaubt, aber der erste Eindruck war jedenfalls ziemlich gut und ich denke, dass die Leute hier sehr freundlich sind, sehr gastfreundlich und dass allgemein diese Kultur sehr interessant ist.

Hat dich das in Bulgarien getroffen, was du erwartet

Interview mit Kathi aus Deutschland

hast?

Ich hatte mir nicht so viele Erwartungen vorher gemacht, aber ich denke schon, dass ich mehr über Bulgarien und Osteuropa erfahren habe. Ich weiß jetzt wie die Menschen denken und wie die Kultur funktioniert und ich werde später in Deutschland darüber erzählen.

Warum hast du dich entschieden nach Bulgarien zu kommen?

Ich habe mich nicht direkt für Bulgarien entschieden, aber ich fand es interessant, nach Osteuropa zu gehen und dann habe ich herausgefunden, dass YFU dieses Projekt hier in Bulgarien anbietet und ich habe mich dafür beworben. Ich finde Osteuropa besonders interessant, weil wenige Menschen in Deutschland etwas darüber wissen.

Gibt es etwas, dass du nur in Bulgarien und Bulgaren besonders toll findest?

Ja, mir ist die Spontanität besonders aufgefallen, dass man einfach sagt: Okay, heute Abend treffen wir uns und dann trifft man sich. In Deutschland muss man das vorher besprechen, aber hier ist es einfach ganz spontan und schnell.

Möchtest du schon zurück nach Deutschland oder

Ich habe Kathi bei einer Besprechung, die mit der Fortsetzung in Deutschland verbunden war, getroffen und ich fand es sehr interessant, dass sie nach Bulgarien gefahren ist. Deswegen habe ich ihr ein Paar Fragen gestellt und sie hat mir darüber erzählt, was ihr in Bulgarien gefällt und was ihr besonders aufgefallen hat.

würdest du noch eine Weile hier bleiben?

Ich werde bis August in Bulgarien bleiben und das finde ich auch toll, weil ich noch nicht so gut Bulgarisch kann. Wenn ich meine Sprachkenntnisse verbessere, werde ich einfacher Kontakte knüpfen und mehr über Bulgarien erfahren können. Deswegen möchte ich auf jeden Fall noch hier länger bleiben.

Also lernst du Bulgarisch?

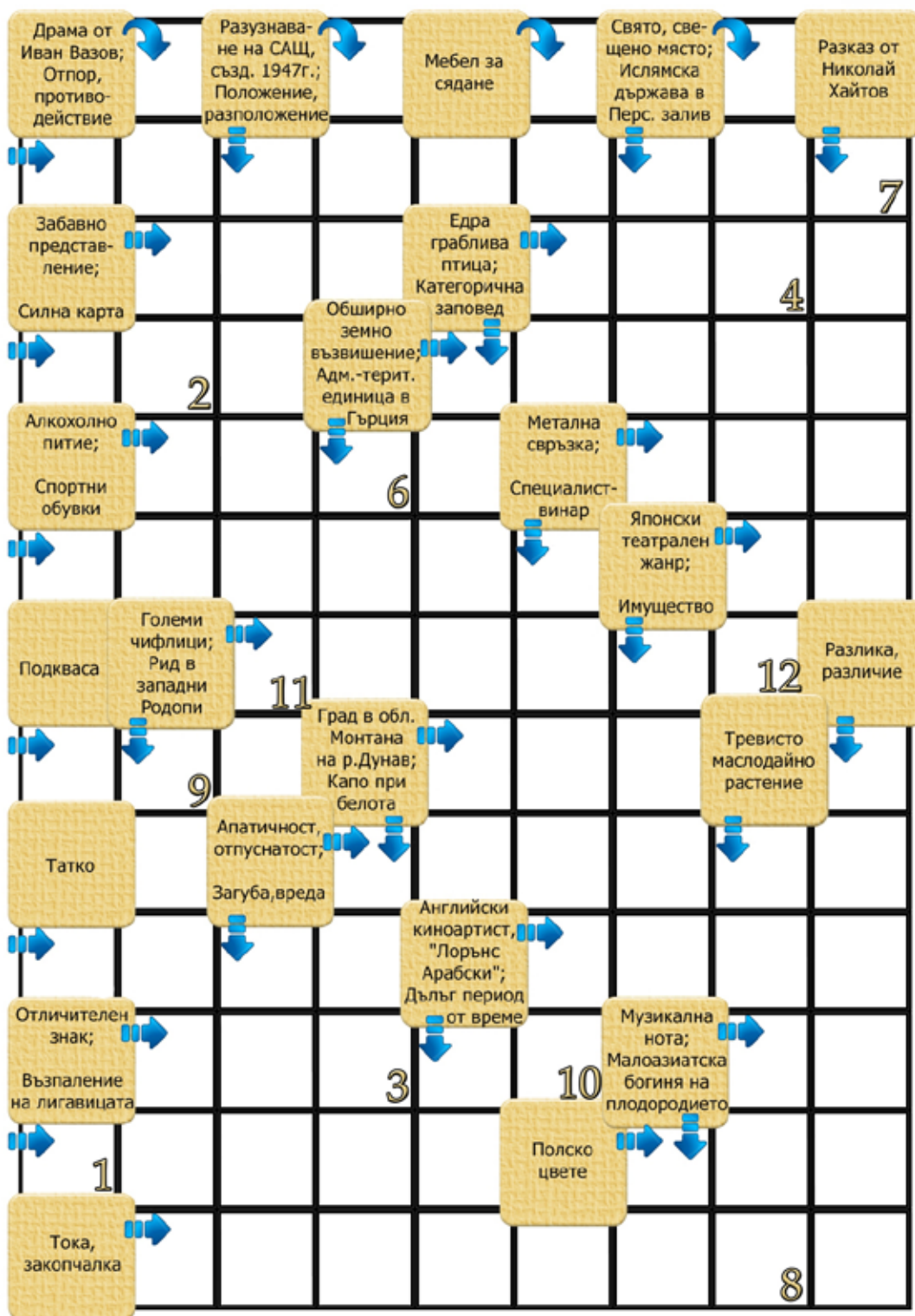
Ja, ich besuche einen Sprachkurs mit zwei anderen Freiwilligen.

Was würdest du unseren Lesern raten?

Mir ist aufgefallen, dass viele bulgarische Schüler ihr Land nicht so wirklich mögen und lieber sofort nach dem Abitur zum Studieren nach Deutschland oder Großbritannien gehen wollen. Vieles, was bulgarisch ist, finden sie schlecht, und das finde ich schade, weil Bulgarien eigentlich ein tolles Land ist. Ich würde den Lesern also raten, ruhig mal stolz auf ihr Land zu sein! Es ist nicht besser und nicht schlechter als jedes andere Land, sondern nur anders.

Peter Angov, 11-k

Mehr über Youth for Understanding Bulgaria unter:
<http://www.yfu-bg.com/>

Речник: Алото, Алабак

Страницата подготви:
Нели КОСТАДИНОВА, 11-з

1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12		

Попълни кръстословицата
и спечели награда!

Първите трима, които решат
правилно кръстословицата ни и
изпратят двете думи, получени от
цифрите, ще спечелят специална
награда от "Делта Те". Изпрацайте ни
вашиите отговори на нашата ел. поща:
delatate@els-plovdiv.com

SUDOKU* SUDOKU* SUDOKU

3			2	4			6	
4							5	3
1	8	9	6	3	5	4		
				8		2		
		7	4	9	6	8		1
8	9	3	1	5		6		4
		1	9	2		5		
2			3			7	4	
9	6		5			3		2

		5			3		4	
		7			9	1	2	
2								
	5		8	1	6			3
4			3		7			6
1			4	9	2		5	
							3	
	3	4	5			8		
	8		2			9		

			8	4				9
		1						5
8				2	1	4	6	
7		8					9	
	5					3		1
	2	4	9	1				7
9						5		
3				8	4			

Тази задача е измислена от Айнщайн преди около
100 години. Той е казал, че само 2% от хората по
света могат да я решат. А дали е така?
Ето я и нея:

Условия:

- 5 къщи, всяка с различен цвят
- Във всяка къща живее един човек от различна
националност
- Всеки от тях предпочита определено питие,
пуши определен вид цигари и гледа едно домашно
животно
- НИКОЙ от 5-те човека не пие същото питие, не
пуши същите цигари и не гледа същото животно
като някой друг

Въпрос: *Кой гледа рибката?*

Указания:

- Англичанинът живее в червената къща
- Шведът гледа куче
- Датчанинът пие чай
- Зелената къща е отляво на бялата
- Норвежецът живее в първата къща
- Собственикът на зелената къща пие кафе
- Човекът който пуши Pall Mall, гледа птичка
- Мъжът в средната къща пие мляко
- Собственикът на жълтата къща пуши Dunhill
- Пушачът на Marlboro живее до този, който гледа котка
- Мъжът, който гледа кон, живее до този, който пуши
Dunhill
- Пушачът на Winfield пие с удоволствие бира
- Норвежецът живее до синята къща
- Немецът пуши Rothmans
- Пушачът на Marlboro има съсед, който пие вода

Отговорите очаквайте в следващия брой.

Овен

През идната година е вероятна повишена емоционалност, която да ви провокира към лекомислени постъпки. За съжаление личните отношения няма да ви зарадват със своята откровеност и топлота.

Консуматорското отношение към близките ви хора може да ги отблъсне. Можете да постигнете успех във всяко направление, ако проявите интерес и положите усилия. Ако ви изглежда, че плановите ви са твърде много и изпитате желание да се усамотите – направете го.

Телец

През идната година ще се стремите към материална и емоционална стабилност. Възможно е да срещнете онзи единствен човек, за когото сте мечтали. Новите впечатления и новите запознанства ще ви помогнат да реализирате предприемчиви идеи. Четете повече, натрупвайте информация от всякакви източници и повишавайте своето професионално и културно равнище. Възможно е интересно предложение, което трябва да приемете.

Близнаци

През идната година ще преливате от емоции, но само в спокойно и уравновесено състояние ще можете да вземете правилното решение. Възможна е реализацията на някои ваши идеи появили се наскоро и макар изкушението да се захванете с тях на момента да е твърде голямо, желателно е да ги обмислите добре. Не са изключени проблеми в отношенията с приятели или близки хора. Пътуванията и активното общуване с приятели или съученици ще има известен романтичен оттенък.

Рак

През идната година ще имате изключително практичен и реалистичен поглед на нещата. Желателно е да завършите започнатите ангажменти и да не се захващате с нови неща. Вероятно ще подновите отношенията си с хора, които сте смятали за отдавна изгубени, но бъдете предпазливи – някои от тях могат да ви подвежат. Любовните връзки ще бъдат обнадеждаващи, затова не бъдете прекалено предпазливи и затворени в себе си.

Годишен хороскоп за 2012г.

Какво ни очаква през новата година?

Лъв

Новата 2012 година ще ви донесе множество планове и надежди, на повечето от които е съдено да се осъществят. Ще бъдете изпълнени с жизнени сили и оптимизъм, но не се отказвайте от предложена ви помощ и сътрудничество. Признанието и успехът ви са гарантирани, ако вашите постъпки се базират на реалната оценка на извършващото се. Не са изключени приятни изменения в личния живот. Мнозина ще успеят да намерят пълно взаимно разбиране и духовно родство с любимия си човек.

Дева

През идната година обърнете внимание на всяка нова важна информация, от която може да зависят вашите решения. Не надценявайте възможностите си. Всички ваши идеи ще се реализират само при условие, че имате готовност да им се отдадете напълно. Не се страхувайте от променливите събития в любовните отношения. Възможни са запознанства с нови интересни личности, но се постарайте да не откровеничите с хора, които не познавате добре. Някой може да се опита да ви манипулира за своя изгода. Вслушайте се в гласа на интуицията си.

Везни

През новата година е възможно чувствата ви към някои хора да претърпят развитие, затова е препоръчително да планирате предварително действията си и да не разчитате особено на поддръжката на близки хора. Ще се чувствате енергични и активни, но не си позволявайте да се главозамаеете от успехите. Любовта ще бъде ваш спътник – очакват ви приятни усещания, но не прибързвайте.

Скорпион

През идната година не е препоръчително е да се захващате с нови начинания – резултатът ще се окаже повече от съмнителен. При всяка ситуация е благоприятно умението да следвате интуицията си и приятелските съвети. Не бъдете

педантични и дребнави, това само може да предизвика раздразнението на хората около вас. Бъдете готови за неразбории с приятели или колеги. Възможно е в любовните отношения да има провокативни моменти.

Стрелец

Бъдете критични към себе си, припомнете си своите грешки, постъпки и пропуски. Ще ви бъде доста трудно да си намирате верни приятели – бъдете общителни, но и внимателни. Възможни са неочаквани събития, чийто резултат ще ви се стори несправедлив. У вас може да се пробудят отдавна забравени чувства, а нежеланието да вземете някакво решение може да усложни ситуацията в любовните връзки.

Козирог

Възможно е да се сблъскате с предателство от страна на някого, затова разчитайте главно на себе си. Пазете се от прибързани изводи взети под въздействието на непроверена информация или слухове. Трезвата оценка на текущите събития ще позволи да избегнете грешки. Новите романтични отношения ще бъдат изпълнени с любовна магия, а в укрепналите любовните връзки е възможна пълна хармония, но бъдете готови за някакъв похват на съдбата в близко бъдеще.

Водолей

Постарайте се да забравите старите кавги, неразбирателството и несъгласията. Може да се срещнете със стари приятели. Възможна е реализацията на всички идеи, планове и начинания, но ги запазете за себе си, тъй като в противен случай те може да бъдат осуетени от интригите на недоброжелатели. Любовните отношения ще бъдат доста плодотворни, но не позволявайте грижите и проблемите да застанат на пътя ви.

Риб

През идната година е възможно да изплуват стари задължения, за които сте забравили. Избягвайте празните обещания. Възможно е да успеете да си изясните някои измъчващи ви въпроси. Не бъдете твърде придирчиви към половинките си. Прекомерната мнителност само ще ви навреди. Не разпилявайте силите си. Пълно-ценната почивка на открито и общуването с приятели ще ви изпълнят с добро настроение.

Нели КОСТАДИНОВА, 11-з

Бисери

Учител: Еротичното, ученици е силата на привличане между две тела!

Ученик: Ама госпожо, тва е гравитация!

“Какво ти моля...бързо, че интелектуално ще те заколя!”

“Лорче, запали своето интелектуално моторче!”

Учител: Радо, кажете ми ако обичате....какво казва Исус пред гробницата на Лазар преди да махнат камъка?

Радо (след кратко мислене): Ами... махнете камъка?

Еленке, ти май много обичаш да си играеш с щръкнали предмети ... ?!

-Г-жо, може ли да отида до тоалетна?

-Не!

-Благодаря...а моля Ви де.. ;(

Учител: Айде казвайте сега на кой му е станало, на кой не..!

Учител: Пети номер тук ли е?

Клас: Не.

Учител: Сега ли го няма или по принцип ?

Ученик: ...и ще има “6, 6, 6”

Учител: на мен по ми хресва “2, 3, 4”, но любимата ми е “нищо не знаеш”

Учител (говорейки на лаптопа си): Компютърът е тъпа машина! Аз ако не му кажа, той няма да го направи.....”

“Сезонът на устното изпитване е официално открит! Отстрелвам го до 15 март”

Учител: С трън да влачи, 3 няма да закачи!

- Госпожо, може ли да не го правите с мен?
- Аз по принцип го правя с друг, но тук в клас е различно!

Ученичка: Херувимите са малките ангелчета...

Учител: Така ли?! А дъртите ангели кои са?

Учител: Тва дали ще си пробие дупка на носа или ще си сложите пирон на веждата е защото искате внимание!

Ученичка: Е, аз си пробих трета дупка на ухото и майка ми не ми обърна много внимание...

Учител: Колко имаш първия срок?

Ученик: 4

Учител: И сега добър.. Добър човек, добра оценка

“Приликата между атома и йона е колкото мен и Ким Бейсинджър..”

“По-добре не се конфронтирайте с учител по химия, щото не знаете каква смес ще ви забърка!”

Учител: Ето, аз примерно искам да се кръстосам с това дърво!

ЕКИП “ДЕЛТА ТЕ”

Главен редактор: Петър АНГОВ

Редакторски екип:

Анелия ГЕОРГИЕВА, Александър АРШИНСКОВ, Богомила КИРОВА, Ивелина ВАСИЛЕВА, Лили МИЛУШЕВА, Нели КОСТАДИНОВА, Цветиана ПЕТЕЛАРЕВА, Светлана ПАНОВА

Репортери:

Албена АРАБАДЖИЕВА, Десислава НИКОЛОВА, Стефани ТАШЕВА

Фотографи:

Елена САРИЕВА, Теодора АЛЕКСИЕВА

Графичен дизайн и предпечат:

Георги КАРАПЕЕВ, Нели КОСТАДИНОВА, Петър АНГОВ, Светлана ПАНОВА

По този брой работеха още:

Ганчо ГАНЧЕВ, Йоана ИВАНОВА, Спасимира КОТУЛОВА

Контакти:

тел. - редакция: 0895466672

тел. за реклама: 0886886838

e-mail:

deltate@els-plovdiv.com

Екипът на “Делта Те” изразява своята благодарност на PELSA, както и на всички други доброжелатели, без чиято помощ този вестник не би могъл да се осъществи.